

Настануть холода

АЛЕ ЧИ СПАТИМЕМО МИ ПІД ТЕПЛОЮ ГРУБКОЮ?

Надворі тепле літо. Але з 23 червня тривалість дня зменшилася. А це означає — йдемо до осені. Звичайно, про зиму говорити рано, але... Якби не одна обставина, що спонукала автора на розмову із заступником глави районної держадміністрації, начальником управління соціально-економічного розвитку

Л. П. ЗЕНКІНОЮ. А тема ця саме про зиму і паливо. Буде тяжко з продуктами, промисловими товарами. Але чи не найбільший острах викликає те, що можуть і люди замерзати в неопалених домівках. Не хотілося б про це згадувати, але така сувора реальність. З невеселих нот ми і розпочали нашу розмову...

ня населення паливом?

— Так. І кожен з нас бачить, що економічна ситуація загострюється і надалі. Щодо вугілля, то, щоб його придобати необхідну кількість, немає коштів. З торфобрикетом також невідомо. Хоч це продукція місцева, обласного масштабу, але вона дорожча за вугілля. Проте коли на вугілля є дотація з республіканського бюджету, то з торфобрикетом це невідомо. Тут дотує область. Але в обласному бюджеті таких грошей немає. Це питання в стадії вирішення. Звісно, що 50—60 тисяч карбованців за тону торфобрикету — не по кишені селяни-ну.

Я б рекомендувала сьогодні жителям району не втрачати можливості, а заготовляти дрова в лісах. Однак всі цього зробити не можуть, але ті, хто має здоров'я, хай займаються цією справою. Бо як наступить холод, то буде пізно про це думати. Ожж не варто нехтувати і рядами вугіллям.

— **Щоб хоч якимось виїти з скрутного становища, варто було б прискорити газифікацію як у райцентрах, так і в селах...**

— Частково питання з газифікацією вирішене. На це нами виділено 10 мільйонів карбованців. Але то мізер. Якщо ра-

ніше для прокладання запланованих 2,9 км газопроводів достатньо було 24,6 млн. крб., то нині як мінімум 100 мільйонів. Проводиться газифікація будинків по вул. Титова в Гоцці, будинку № 80, виготовлена документація на 78-й будинок по вул. Незалежності. Ведуться підготовчі роботи жильців до газифікації вул. Гагаріна, частини Пролетарської. Поставляємо підвести газ до будинку № 2 по вул. Радянській.

В цілому по району будуються газопроводи, зокрема, у Криничках, Симонові, М'ятині за рахунок держкапіталовкладень, виділених у відповідності з Законом «Про пріоритетний розвиток села».

Крім цього, проводиться газифікація за рахунок колективних сільськогосподарських підприємств у Горбакові, Чудинці, Тучині.

Поки що не вирішується питання будівництва газопроводу в Курозвани. Відсутні кошти. Зважає, вартість газопроводу високого тиску протяжністю 7 кілометрів коштуватиме у межах 800 мільйонів карбованців. А сьогодні таких грошей немає.

— Лідіє Петрівно! Жителі вул. Першотравневої

в райцентрі вносять конкретну пропозицію. Біля них прокладатиметься газопровід до будинків вулиці 8 Березня (за власний рахунок). Поряд 8 господарств — Мокрика, Галана, Поліщук та інших. Вони пропонують свою посильну допомогу цій справі і деякі витрати беруть на себе.

— Вулиця Першотравнева в майбутньому може бути газифікована як і інші вулиці райцентру із залученням коштів населення на прокладання вуличного газопроводу. Щодо внутрішньої розводки, то кожен власник робить її сам.

Знаємо, потрібно виконати чималий обсяг робіт. А для цього необхідні кошти. Сьогодні ж особливої надії на державу немає, і в неї порожня казна. Тож хочу наголосити: хай жителі тієї чи іншої вулиці кооперуються, вкладають свої кошти. А ми чим зможемо — допомагатимемо.

Проблем по газифікації дуже багато. Виходячи з наших можливостей, прагнемо, в першу чергу, підключити до природного газу ті багатопверхові будинки, де є газгольдери, зроблена внутрішня розводка.

— Дякую за розмову. Євген ЛАНОВЕЦЬ.

— Лідіє Петрівно! Часто люди нарікають на те, що не можуть придбати вугілля, брикету, дров. З таким фактом я зіткнувся і нещодавно. Один з гоцанців, ветеран війни і праці, не одержав палива по талону ні торік, не придбав ще і в цьому році. І таких, як він, сотні.

— Знаю про цю біду. Якщо говорити про район в цілому, то в минулому році не забезпечили себе паливом більше чотирьох тисяч чоловік. Причини відомі — криза у всіх сферах нашого життя, вкрай складний економічний стан. Ніхто не знає, що буде завтра. Ось ми сьогодні ведемо розмову про вугілля, брикет, а до цього часу не знаємо, скільки чого поставлять.

Скажімо, зараз рядове вугілля є, відсутні сортує. Люди перше беруть неохоче. І це зрозуміло. Кожен сподівається на щось краще. Але не знаю, чи воно буде.

Візьміть минулий рік. На комунально-побутові потреби і населенню було виділено 26700 тонн вугілля і 13840 тонн торфобрикету. В тому числі населенню: відповідно 21200 і 13650 тонн.

Що ж маємо в 1993-му? 19772 тонни вугілля і 3635 тонн торфобрикету. Скільки продано з обох паливних складів — Гоцанського і Тучинського? 6457 тонн вугілля, 2473 тонни брикету та 352 складометри дров. Це дуже мало.

А тепер врахуйте таке. Вартість однієї тонни вугілля коштує в межах 50 тисяч карбованців. Держава дає дотацію з свого бюджету. Отже, для населення тонуна вугілля обійдеться в 7 з лишком тисяч карбованців.

— Як впливає з вашої розповіді, марно сподіватися на повне забезпечен-